

26B:2

Kommun har i allmänna bestämmelser för brukande av va-anläggning föreskrivit att vattenförbrukningen på fastighet som anslutits till anläggningen skall mätas och att erforderliga anordningar för uppsättande av mätare skall bekostas av fastighetsägaren. Bestämmelsen har – även tillämpad på fastighet med låg vattenförbrukning - ansetts förenlig med va-lagen.

L.B. och B.B. (båda sökande i målet) ägde en fastighet i Mörbylånga kommun. Fastigheten, som utnyttjades för fritidsbebyggelse, ligger inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna vatten- och avloppsanläggning och är ansluten till denna anläggnings ledningsnät för renvatten. Kommunfullmäktige har antagit allmänna bestämmelser för anläggningens brukande. Bestämmelserna, som trätt i kraft 1.1.1972, innehåller bl a följande föreskrift:

”-----
11. Förbrukning av vatten hos fastighetsägare fastställs, om ej va-verket annat bestämmer, genom mätare, som tillhandahålles av verket och förblir verkets egendom. Verket bestämmer antalet mätare och vilket slag av mätare, som skall användas. Fastighetsägaren bekostar erforderliga anordningar för mätarens uppsättande och sammankoppling med installationen i övrigt.
-----”

I ansökan till Va-nämnden yrkade sökandena fastställt att skyldighet att installera vattenmätare inte förelåg och att kommunen skulle beräkna vattenavgifter efter uppskattad och inte efter uppmätt förbrukning. I andra hand yrkade de fastställt att kostnaden för mätarinstallation skulle bäras av kommunen. Såsom grund för sin talan anförde de huvudsakligen: Fastigheten utnyttjas endast cirka två och en halv månad om året. På fastigheten finns varken vattentoalett eller bad. Med hänsyn till den förekommande ringa förbrukningen av kommunalt vatten, blir kostnaden för installation av vattenmätare oproportionerligt stor. Till grund för kommunens debitering av vattenavgifter bör därför i stället läggas en uppskattad förbrukning. Installation av vattenmätare innebär en årskostnad av cirka 325 kr.

Kommunen bestred bifall till sökandenas talan. I samband med kommunsammanslagning år 1967 av Ottenby och Mörbylånga kommuner, omarbetades brukningstaxan. För att skapa rättvisa mellan abonnenterna beslöts att vattenmätare skulle utlämnas till samtliga ägare av permanentbostäder och sommarstugor som inte hade mätare inmonterad på fastigheten.

Va-nämnden yttrade:

Enligt av kommunfullmäktige antagna allmänna bestämmelser för brukande av kommunens va-anläggning skall vattenförbrukningen inom ansluten fastighet, om inte va-verket bestämmer annat, fastställas genom mätning. I bestämmelserna har vidare föreskrivits skyldighet för fastighetens ägare att bekosta de anordningar som behövs för att sätta upp vattenmätare och sammankoppla den med installationen i övrigt. Enligt vad som uppgivits från kommunens sida tillämpas dessa brukningsvillkor generellt i förhållande till samtliga brukare. – Vad sökandena anført får tilläggas den innebörden att en tillämpning av de nyss återgivna

villkoren i det mellan dem och kommunen etablerade rättsförhållandet enligt deras förmenande strider mot vad som är rättvist och skäligt. Så kan emellertid icke anses vara fallet och sökandena kan därför inte vinna bifall till sina yrkanden att villkoren skall ersättas av föreskrifter med annat innehåll.

Va-nämnden ogillade sökandenas talan.

Beslut: 1973-07-12, BVA 16

Mål nr: VA 95/72